264. številka. Ljubljana, v petek 18. novembra 1904. XXXVII. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod" telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. „Narodna tiskarna" telefon št. 85.

„Orlovsko gnezdo".

Bojna tromba na Daljnem Vztoku še vedno doni, da se trese zemeljsko ogrodje, topovi grme, ki se preliva v potokih . . .

Preteklo je že devet mesecev, odkar je počil prvi strel, ki je naznanil, da je započela država »vzhajajočega solnca« vojno na življenje in smrt z mogočno Rusijo.

Ob najožnejšem rtu Mandžurske, kjer lže njeno obal vedno viharno Rumeno morje, započel se je krvavi ples.

V temni noči, ko je zunaj na morju rassajal in tulil vihar in divje pljuskalo valovje ob obrežje, da je bilo slišati le šumenje in ječanje vetra in grmenja valov, se je približalo japonsko brodovje ruski trdnjavi, katere ime je bilo takrat le malokomur znano, katere slava pa se sedaj že skoro dotiče nebes.

Port Artur!

Da bi bilo to ime le malokomur znano?

Ne, vsakemu rodoljubnemu Japoncu je bilo dobro poznato to ime, a kadar se je spomnil nanj, omračil se mu je obraz, stiskal je pesti.

Po ljutem boju, v katerem je prelil potoke krvi, si je osvojil košček zemlje, kateremu so tujci nadeli ime Port Artur, in sanjal je, da bo od tamkaj zavladal vesoljnemu rumenemu svetu, ki ga je kakor listja in trave.

A te sanje so izginile, kakor izgine rosa ob poletnem solncu. Orjak z zapada, kjer zahaja solnce, je stegnil smelo roko in se polastil one pedi zemlje, ki naj tvori ključ k svetovnemu gospodstvu sinov vzhajajočega solnca.

Ponosni gradovi nad in načrtov razpadli so v prah. Škripaje z zobmi jih je videl padati, molčal je, a v srcu je prisegel maščevanje in se zaklel, da ne bode miroval, dokler ne bo zopet njegova ona zemlja, ki jo je že močil s svojo krvjo.

V noči z 8. na 9. februvarja t. l. so zagrmeli pred Port Arturjem znova japonski topovi ter oznanili, da se čuti Japonec že dovolj močnega, da si z orožjem v roki zopet pribori oni sad, ki bi mu naj bil kot zrelo jabolko po vojni s Kitajsko padel v naročje.

V eni noči je bila strta vojna moč portarturškega brodovja in pričelo se je obleganje ruske trdnjave z morske strani.

Dan in noč so gromeli japonski topovi smrtno pesem ruski postojanki, bljuvajoč in sipajoč na njo ogenj in žveplo, in kakor da bi se bili proti nji zarotili vsi bogovi, je nesrečne usode udar uničil zadnjo njeno nado — admirala Makarova, — ki bi bil edini morda še mogel ustaviti vrteče se kolo, ki je teklo nizdol proti propadu.

Takrat je že svet sklenil svojo sodbo in zapisal Port Artur poginu. Ni je rešitve, ni, se je reklo in jeli so šteti dneve, ko se ruska trdnjava zvrne v prah in pepel.

Napočil je maj mesec, ko vse klije in zeleni, ko vse diha v se nove moči, ko se vse, vsaka živa stvar veseli življenja. Port Artur pa je bil posvečen smrti!

Takrat se je pojavila pred Port Arturjem armada, številnejša, kakor je listje dreves, ki raro ob skalnih tleh kvantuńskega polotoka.

Bitka pri Kinčovu, kjer se je prelilo krvi, da bi napolnila jezero, je bila končana in portarturška posadka se je umaknila v svoje utrdbe.

Nad trdnjavo so jeli krožiti črni vrani in krokarji in njih hripavo kričanje je včasih že predonelo grmenje topov, prasketanje pušk in pokanje bomb in granat. In pesem, ki so jo peli črni gavrani, je bila pesem o smrti, pesem o poginu.

Ko se je vzbudilo vse k novemu življenju, naj bi Port Artur nehal živeti, tako se je določilo, tako se je zapisalo na — papir,u.

Naslikala se je že na steno bleda smrt s koščeno roko, izračunali so se natanko — ne dnevi in ure, marveč minute in sekunde, ko izgine s portarturškega obzidja ruska zastava in se umakne krvavo-rdečemu praporju vzhajajočega solnca.

A umikale so se ure, tekli so dnevi, minevali so tedni in ginevali so meseci, a ponosno, nedostopno gnezdo ruskih orlov je ostalo neomajano in še stoji trdno, kakor skala, ob katero butajo zaman z vso silo sovražni valovi.

Armada, koji se ne ve števila, objema trdnjavo kakor železni obroč. Neštete čete ljutega sovražnika se zaganjajo ob njeno obzidje, sto in sto topov bljuje dan in noč smrt in pogin na junaške branitelje.

Peščica jih je v primeri s stotisočglavim sovragom, a njih pogum ne klone, njihova desnica nikdar ne omaga. Tovariš za tovarišem pada ob njihovi strani, niti ne trenejo z očmi, mirno jih zro padati, dasi jim razjeda srce bolest in objema duh tuga in žalost. A vsak tovariš, ki umrje junaške smrti, podvoji njihovo odporno moč in ako ostane še samo eden na okopih, bori se kakor lev, njegova sila rase, kakor da bi v njem živeli še vsi njegovi padli tovariši.

Na okopih, na nasipih, v utrdbah, stoji portarturški vojak, kakor skala. Utrujenost, glad in žeja so mu postale neznane stvari. Le redko mu zatisne dobrodejen spanec trudne oči in glad si uteši, žejo pogasi le, ko mu po nadčloveškem naporu jamejo pešati moči.

In če se pojavi junak Steselj med njimi, ako jih pokliče na novi boj generala Fok in Kondratenko, takrat zapolje novo življenje po njih žilah, mramornati obrazi se oživé in z urnebesnim urá gredo junaki na boj krvavi.

Kakor snopje pada pred njimi sovrag, tisoč in tisoč jih že krije bojišče, a vedno se še drve naprej nove, nepregledne mase. Skoro jim že jamejo pešati moči, utrujenost jih objema . . . Tu se pokaže med sovražno četo bela zastavica. J ponci pošiljalo parlamentarja. Ni je rešitve, pravi Japonec, zaman je ves nadčloveški trud, škoda dragocene krvi. Vdajo se naj in živeli bodo udobno. Glad jih ne bo moril, ne bodo trpeli žeje, počivali bodo in spali in ne bodo več gledali umirjočih tovarišev.

Kakor godba z nebes jim bije ta glas na uho. Kako jih vabi, kako jih vleče!

Tu se pojavi med njimi junaška postava generala Steslja in na mah so pozabljeni vsi vabeči glasi in kakor razjarjeni levi zaženo se zopet v boj.

Povelje, čast domovine jih kliče na okope, tu je narava izgubila svojo moč! To niso več ljudje, to so heroji!

Klobuk doli pred takimi junaki! Slava ruskim herojem!

Vojna na Daljnem Vztoku.

Poveljnik „Raztoropnega" pripoveduje.

Poročevalec »Daily Maila« se je razgovarjal s poveljnikom »Raztoropnega«, kapitanom Plenom, ki je zatrjeval, da je Port Artur preskrbljen z vsem potrebnim še za eno leto. Zdravstveno stanje posadke je dobro in tudi vode ne primanjkuje. Ranjen še ni noben častnik generalnega štaba, najmanj pa general Steselj. Od ranjencev in bolnikov jih le malo umrje.

Vse ladje v pristanišču so nepoškodovane in so sposobne za boj. Vest, da bi se bila križarka »Bajan« potopila, je neresnična. »Bajan« je bil pač zadet na dimniku, a to je bila tako neznatna poškodba, da se je v enem dnevu popravila. Zaloga premoga še zadostuje za več mesecev. Z živili je Port Artur bogato preskrbljen. Dobi se še sveže meso, pivo in tobak, a tudi zelenjave za kuhinjo se ne manjka.

Spioh pa ni položaj Port Arturja tako obupen, kakor se misli in kakor trobijo v svet Japonci!

Poročilo generala Steslja.

General Steselj je poslal iz Port Arturja to le brzojavko, datirano z dne 28. oktobra:

Čast imam, Vašemu veličanstvu poročati, da so Japonci 25. oktobra z vso ljutostjo obstreljavali naše utrdbe in okope na severni in severovzhodni strani. Drugega dne so naskočili okope in for na severni fronti. Toda ogenj naše artiljerije in naši šrapneli so pregnali njihove rezerve. Naval je bil odbit. Naše izgube znašajo: okoli 71 mož je bilo ubitih, med njimi en častnik, ranjenih pa 8 častnikov in 400 mož. Včeraj je na legarju umrl genijski stotnik Saharov, bivši mestni načelnik v Daljnem.

Drugo poročilo z dne 30. oktobra pravi: Od 28. t. m., ko sem odposlal svojo zadnjo brzojavko, še vedno obstreljuje sovražnik trdnjavo z veliko ljutostjo.

3. t. m. pa je poslal Steselj carju Nikolaju to le brzojavko, ki je pa seveda šele včeraj dospela v Petrograd: »Veliki car! Danes, na praznik svoje domovine, molimo Bogu in čestitamo svojemu carju z urnebesnim »ura«. Na kolenih prosimo Boga, da bi podelil zdravje Vašemu veličanstvu, kakor tudi obema caricama in carjeviču. Veselimo se življenja tembolj, ker smo vse japonske navale, ki so trajali devet dni, uspešno odbili. Tako mi praznujemo veliki dan, ko je Vaše veličanstvo zasedlo prestol svojih očetov, isti dan, ko tudi naš sovrag Japonec slavi rostni dan Mikada in se je zaklel, da osvoji tega dne trdnjavo. Bog je z nami!«

LISTEK.

Naša Rozika.

F. Fabinc.

Rdeče pismo nekdanje svoje ljubice sem našel tisti dan. Zvenel ciklamnov cvet je padel iz zavitka in lahen vetrič ga je odnesel skozi odprto okno, da je obvisel na orumenelem listu bližnjega kostanja. Moje misli so poletele za njim; hladna jesenska sapica jih je vzela seboj v širni svet. V takih trenutkih se oživijo nežni občutki, lepi spomini na nekdanje ljubice. Srce zatrepeče ob spominu na polmračno sobico in lunojasno noč, ko ste sloneli v senci košatega drevesa, govoreč sladke besede mladi ljubici. Vsenaokrog pa je spavalo v srebrni mesečini. Malokdaj pride človeku ta mehkoba v dušo, le takrat, ko se vam zbudi slastno hrepenenje po ženskem bitju, ko bi si ovili okrog vratu bujno kito mladega dekleta in se uspavali v sladki [illegible] motici. Bogvedi koliko poljubov sem [illegible]sil na ustnih, sladkih in opojnih, [illegible]di popolnoma brezpomembnih. Po[illegible]em dolgega, suhega človeka s koz[illegible]razom. Kako se je tresel, kadar [illegible]ledal polne rdeče ženske ustne, kako se mu je zasvetilo v očeh. Mi pa smo se mu smejali, ker smo pili življenje, trgali rožice kipečih usten, on pa je bil revež s svojim kozavim obrazom.

Zbirali smo se v tisti gostilni z majhnimi okni. Zunaj je sijalo zlato solnce, tu notri pa je bilo vedno polmračno. Dolge sence so trepetale po zaprašenih oknih, dolgonogi pajek se je zapredel okoli velike svetilke in nihče ga ni motil, ko se je počasi sprehajal gori in doli, lovil muhe ter živel brezskrbno življenje. Samo šumeči glasovi razkošnega življenja so udarjali v ta polumrak.

Prihajali smo redno vsaki večer. Brezizraznih obrazov smo sedli za mizo, visoke čaše so zažvenketale in zaleskетalo se je kakor rumeno zlato. Sami nismo vedeli, kaj nas veže skupaj, zakaj so nam ti prostori tako priljubljeni. France je imel vedno prvo besedo. Kadar se je dvignila njegova visoka postava izza mize, smo vselej umolknili. Govoril je vedno z resnim in zamišljenim obrazom, četudi nam je morda povedal največjo neumnost. Zadovoljno smo se smejali, kadar je pravil o svojih ljubicah, ljubljenih in neljubljenih. Mavricij je takrat vselej potegnil iz žepa svetlo tabakiro, napolnjeno z najboljšim turškim duhanom, znamenje, da je postal židane volje. Droben tabakov prašek mu je obvisel na brkih in prijetno je zadišalo po sobi. To je bilo za njega strastno uživanje, po katerem je hrepenel kakor mi po mladih ženskah. Dekleta pa so se ga bale, ker jih je ta duh neprijetno ščegetal in ker je v njih očeh veljalo to za nekaj nespodobnega . . .

Pa drugače je bil zlata duša ta naš Mavricij. Bogvedi, kakšne želje je nosil na srcu, ta tihi in mirni človek!

„Dolgočasno bi bilo naše življenje brez ljubezni, neznosno počasi bi tekli dnevi brez lepih deklet in sladkih poljubov. Mavricij, dragi prijatelj, niti za trenutek ne bi hotel obleči tvoje kože. Zbudi se in primi za življenje, ki ga živimo, da ga uživamo," je govoril France ter ponosno pogledal okrog sebe. Mavricij pa je čudovito zaobrnil oči ter jih obupno uprl v strop, kakor tisti starodavni svetnik v kotu farne cerkve . . . Tone je bil mlad fant, izpod črnih, kodrastih las se je svetilo čelo kakor iz marmorja; velike modre oči so se oziral malomarno po sobi. Nagnil je glavo, vrsta belih zob se je zablestela in po sobi je zadonela otožna pesem:

V dolini tihi selo je . . .

Tiše in tiše je postajalo in samo ta glas se je zlil v čudovito lepo melodijo . . . Nepopisno hrepenenje se je vzbudilo v naših dušah, hrepenenje po neznanem in nedosegljivim.

Glave so se nagnile kakor pod pezo težkih misli . . . Sladka opojnost nam je legla na ude. Šepetaje smo govorili o davno izgubljenih ljubicah, cvetočih obrazov in polnih lic. Vse so oživele in stopile v našo mračno sobo breztelesne in vsenaokrog je živelo neznano življenje. Ustavile so se pred našo mizo in govorile žalostne zveneče, neumljive besede; slišali smo glasove, ki so prihajali iz neznanih pokrajin, proseči in vzdihujoči . . .

Takrat pa so se odprle duri in v sobo je stopila Rozika. In vse je postalo mahoma veselo in praznično. Ah ta Rozika! Nosila je doma lepe čeveljčke s pentljo, čipkast predpasnik in kadar je šla z doma je imela na glavi klobuk z rožami in lepo pisanimi trakovi . . . Zagledali smo v njeni roki prelepo rdečo rožo, kakor da bi bila ravnokar razcvetela iz drobnih belih prstkov. V trenutku smo vedeli vsi, kaj nas je privedlo v to polmračno sobo. Nagajivo se je zasmejala, veselo in lahkoživo, kakor mlada srna nas je pogledala.

Samo takrat je zatrepetalo nekaj v našem Mavriciju. Njegov žalostni pogled je legel na njene lase, na njen obraz, počasi je zdrsnil na njene polvzcvetele prsi. Rezika pa ga je zrla brezbrižno in brezpomembno; le semintja navidezno malo zapeljivo.

Sedaj smo čutili, da se na tihem sovražimo, da hrepenimo vsi po isti sladkosti . . . Naš prijatelj France se je nekam čudno naslonil na mizo in oči so mu nemirno švigale tja, kjer se je smejal njen obraz, poln veselja in razkošja . . . Pomlad življenje je sijalo iz njenih črnih oči, ki so postale čudovito lepe, kadar jih je lahno porosila solza veselja. Takrat, prijatelj Mavricij, bi ji gotovo vsak dal življenje za poljub ljubezni.

In tako se snidemo vsaki dan. Rozika pa sedi poleg nas in vedno je vesela, brezskrbna. Ljubezen nosi v svojih lepih črnih očeh in na svojih rdečih ustnih . . . In mi se veselimo ž njo, ker se veselimo mladega življenja, ker pijemo iz čaše dokler je čas. Po dolgih letih se bomo še spominjali na našo lepo Roziko in morda se bo tudi ona spomnila na nas, ko bo prvikrat pila iz polne čase mlade in sladke ljubezni . . .

Potopljena juponska torpedovka.

Reuterjev urad brzojavlja iz Č fua: »Novi Kraj« poroča, da so Rusi po topili pred Port Arturjem neko japonsko torpedovko s štirimi dimniki. Ruski praporščak Drimitov je 3. t. m. zapustil s šestimi prostovoljci na krovu nekega ruskega parnika, ki je bil opremljen s cevmi za metanje torpedov, pristanišče, z namenom napasti sedem japonskih torpedovk, ki so v zalivu T.he odstranjevale mine. Pod zaščito noči se mu je posrečilo se popolnoma približati japonskim ladjam in izstreliti torpedo v nekega torpednega lovca. Torpedovka se je na mestu potopila. Drimitov se je s svojim moštvom srečno vrnil v Port Artur. Japonci so bili prepričani, da se je torpedovka potopila, ker je zadela ob mino.

Najnovejše vesti iz Port Arturja.

»Morning Post« poroča, da je ruska posadka 13. t. m. vdrla iz trdnjave ter hudo presenetila Japonce, ki niso bili pripravljeni na izpad.

Po ljutem boju, v katerem so imeli Japonci velike izgube, so se Rusi zopet umaknili v trdnjavo. Težki ruski topovi provzročajo Japoncem silno škodo. Portarturške utrdbe se razprostirajo na 10 milj. 53 forov je armiranih s 600 topovi. Od teh 53 forov so jih Japonci osvojili samo nekaj, ki pa nimajo nobene važnosti. Ako bi posadka tudi že izgubila vse fore, na Liaotiešanu se še lahko brani več mesecev.

Z mandžurskega bojišča.

General Kuropatkin poroča: Japonci so 16. t. m. ob 8 uri zvečer napadli naše pozicije pri Linšipu, a so bili odbiti. Ob 11. uri ponoči je sovražnik znova odkril ogenj, ki je trajal poldrugo uro. Na naši strani so bili ranjeni štirje vojaki.

Iz Londona se poroča: Reka Šaho je zamrznila. Po poročilih »Morning Posta« so Japonci prekoračili reko. Splošno se sodi, da se sedaj vname velika b tka.

Pismo iz Port Arturja.

»Novoje Vremja« priobčuje pismo podpolkovnika Buluzova iz Port Arturja, ki se glasi: Danes zapustim bolnico in se zopet odpravim na pozicije. Če ostanem živ, ne vem, ker mnogo častnikov pade v boju, mnogo jih pa umrje vsled ran. Morda se pa vendarle še vidimo vkljub peklu, v katerem se sedaj nahajamo Živci so skrajno napeti, a mi utrujeni, utrujeni. Če pride trenotek, da za hip molče japonski topovi, se veselimo in praznujemo, kakor bi bil velik praznik.

Koliko prijateljev in tovarišev je že leglo v grob! Prav sedajle igra godba na Zlati gori pesem-žalostinko: pokopavajo padle častnike.

Toda življenje zahteva svoje pravice: Vsaj enkrat v življenju bi še rad videl vas vse. Ali se to res še zgodi? Moje rane so skoro že zdrave, boli me pa zlomljeno rebro, kakor me boli ranjeno srce. O Bog, kako hrepenimo vsi po miru in pokoju!

Nove ruske ladje.

Argentinija dementuje vest, da bi bila ona prodala Rusiji svoje vojne ladje.

Druge vesti pa pravijo, da je Argentinija le prodala več križark ruski vladi in da je dotična kupnina že deponirana v Parizu.

Druga divizija baltiške eskadre.

Druga divizija baltiškega brodovja, obstoječa iz dveh oklopnih in treh navadnih križark ter osem torpedovk, je včeraj plula mimo Bornholma v danskem vodovju.

Državni zbor.

Dunaj, 17. novembra. Brambovski minister je predložil vladno predlogo, s katero se določa in dovoljuje število rekrutov za l. 1905. — Trgovinski minister je predložil cesarsko naredbo, s katero vlado pooblašča, da uredi trgovinske razmere z Italijo naredbenim potom. Finančni minister je predložil zakonski načrt o proračunskem provizoriju za dobo od 1 januvarja do 30 junija 1905. — Posl. Walz je interpeliral, zakaj se je zavlekel začetek pogajanj za trgovinsko pogodbo z Rusijo. — Posl. baron Malfatti in tovariši so podali dve interpelaciji zaradi nemških izgredov proti Italijanom v Inomostu. — Potem je začel ministrski predsednik dr. pl. Körber svoj govor. Naglašal je, da so razmere v naši državi take, da bodo vedno narodnostna prerivanja. Le stranke same morejo doseči, da se taki boji omeje na zakonita tla. Nadalje je apeliral na zbornico, naj čim preje dožene vladne predloge zaradi italijanske pravne fakultete v Roveredu, da čimpreje preneha začasna fakulteta v Inomostu. Poslanec Stein: »Poskusite še zopet zgraditi fakulteto v Inomostu, pa jo zopet razbijemo!« Posl. Iro: »Zato bo potem že skrbela tirolska deželna bramba!« Posl. Malik: »Potem napravim osebno revolucijo!« — V nadaljnem govoru je prišlo do znanega spopada med ministrskim predsednikom in posl. Wolfom, ker je Wolf očital dr. Körberju, da je surovo postopal s posl. Erlerjem. Splošno začudenje je zbudila nenavadno nervoznost pri ministrskem predsedniku, ki je sicer požrl mirno že toliko robatih, to pot pa se je skrajno razburil ter s povzdignjeno pestjo kričal nad posl. Wolfom: »Le eno besedo mi še recite, gosp. posl. Wolf! Le drznite se priti k meni! Predrznite se!« V svojem govoru je napravil globok poklon Čehom, češ, imenovanje novega češkega ministra, ki je pri svojem narodu in v juristično svetu tako zelo čislan, naj znova dokaže, da vlada nikoli ne misli na zapostavljenje visoko izobraženega češkega naroda. Govoreč o dogodkih v Inomostu je dajal Nemcem zasluženo lovite, češ, da odrekajo narodu, ki tvori na tirolskem 45% deželnega prebivalstva, na tako osoren način četudi le začasno bivanje v prestolnem deželnem mestu. Nadalje je izjavil: »Ni res, da bi Nemci v Avstriji morali živeti z Italijani v krvavem prepiru. Sploh ni res, da bi sovraštvo in preganjanje drugih narodnosti bil potrebni pogoj za stališče Nemcev«. — V debati o govoru ministrskega predsednika je govoril prvi poslanec dr. Erler o dogodkih v Inomostu. Govoril je strastno in bresobzirbo, kakor je že davno grozil. Ministrskega predsednika je imenoval moralnega provzročitelja in glavnega krivca krvavih dogodkov. Napalje je napadal vojaštvo in namestnika. — Ministrski predsednik je takoj odgovorjal zelo obširno. Povedal je, da je prišlo do tako žalostnih dogodkov le zato, ker se je tudi izven dijaških krogov v obeh taborih netila agitacija. Ako bi ne prišlo vojaštvo, nastalo bi bilo pred hotelom bojišče z mnogimi mrtvimi in ranjenimi. Italijani so streljali, Nemci pa so bili s palicami in kamenjem. Kakor povedo uradna poročila, pretepala je besneča množica nečloveško ne samo italijanske dijake, temuč tudi policaje. Ako je že čudno, da so bili zaprti le italijanski dijaki in noben drug razgrajač, je še bolj čudno, da je bila drugi dan oddana jedva le skromna ovadba, da so izgredniki tudi grad s kamenjem naskočili, da je bilo poslopje italijanske fakultete demolirano, ne da bi bila policija to branila, da namestnik celi dan ni dobil niti enega sporočila, iz vsega tega pač ni treba dolgo iskati, odkod so bili pretirani dogodki. Namestnik je sporočil dr. Körberju že teden poprej, da so italijanski dijaki pripravljeni na napade odgovoriti z revolverji, nakar mu je dal ministrski predsednik potrebna navodila. In policija ni vedela, kar je bilo celemu mestu znano? Tudi župana je namestnik opozoril na to ter mu ponudil asistenco orožnikov in vojakov, kar pa je župan odklonil. V nadaljnem svojem govoru je ministrski predsednik dokazal, da so Nemci napad na Italijane že imeli davno poprej skrbno pripravljen. — Zbornica je bila vsled teh razkritij začudena. Tudi Nemci, ki so poznali dosedaj dogodke le iz opisov dr. Erlerja in njegove družbe so bili razočarani ter si nihče ni upal več spregovoriti temuč se je takoj po dokončanem govoru ministrskega predsednika seja zaključila.

Dunaj, 17. novembra. Debata o izjavi ministrskega predsednika bo trajala najbrže še celi prihodnji teden, ker se pripuste k besedi govorniki vseh strank.

Parlamentarne stranke.

Dunaj, 17. novembra. „Slovanska zveza“ ni v današnji seji nič stalnega sklenila o svoji taktiki, temuč bo — počakala. — Poljski klub si je izvolil za načelnika grofa Dzieduszyckega, za podnačelnika pa posl. vit. Abrahamowicza. — Tudi novi maloruski klub se je danes konstituiral ter si izvolil za načelnika posl. Romanczuka, za podnačelnika pa poslanca Vasilka. — Češki klub je v današnji seji nadaljeval politično debato, a je še ni dognal. Razpravljalo se je o češkem šolstvu na Dunaju.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budapešta, 17. novembra. Posl. Kossuth je vprašal ministrskega predsednika, kaj pravzaprav namerava s spremembo hišnega reda, ker se je vendar že moral prepričati, da sprememba ne prodre. Pridružil se je izjavi opozicijskih strank, da se ne bodo uklonili hišnemu redu, ki se sklene na nepostaven način. — Ministrski predsednik je izjavil, da odgovarja vkljub obstrukciji le zato, ker ima do osebe posl. Kossutha in do njegove čiste akcije veliko spoštovanje. Naglašal, je da hišni red ni v interesu manjšine, temuč v interesu naroda. — Koncem seje je naznanil predsednik predlog ministrskega predsednika, naj se od jutri naprej vrše tudi večerne seje.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 17. novembra. V Valoni in drugih macedonskih garnizijah so v začetku postnega meseca „ramadana“ častniki in vojaki hrupno demonstrirali zaradi zaostale plače, nakar se jim je na ukaz iz Carigrada zaostala plača takoj izplačala.

Sofija, 17. novembra. Boji med srbskimi in bolgarskimi četami zavzemajo čimdalje nevarnejši značaj. Nedavno je blizu Kumanove srbska četa ubila bolgarskega župnika in učitelja z ženama vred. Za maščevanje je prišla iz Monastirja bolgarska četa ter izvršuje v srbskih vaseh okoli Kumanove strašna grozodejstva.

Druga mirovna konferenca v Haagu.

London, 17. novembra. Ameriški poslanik na Dunaju, Storer, je brzojavno sporočil svoji vladi v Washington, da je avstro-ogrska vlada izjavila, da se udeleži druge mirovne konference v Haagu. Potemtakem je Avstro-Ogrska prva država, ki je oficialno sprejela vabilo, dasi je znano, da večina evropskih velesil pošlje svoje zastopnike k konferenci. Tekom tega meseca je pričakovati pritrjevalnih izjav ostalih velesil, nakar se bo takoj začel izdelovati program.

Vstaja na Kitajskem.

London, 17. novembra. Blizu Ličučufuja so vstaši premagali cesarske čete, jih potisnili nazaj ter se polastili petih glavnih mest v provinciji Kvangsu. Trgovci in premožnejši meščani bežé iz mest.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18 novembra.

— **Slovenske dežele v državnem proračunu l. 1905.** Državni proračun za leto 1905. izkazuje 1.776,326.654 kron potrebščin (za 36,558.411 kron več kot lani) in 1.777,901,387 K pokritja (za 36,182.835 kron več kot lani). Na naše dežele se proračun sledeče ozira: I. Kranjska: za adoptacijo bivšega porotnega poslopja v Ljubljani 26.800 K, za parni cestni valjar 28.000 K, za most čez Savo v Kranju (ob drž. cesti čez Lubelj 20.000 K, za žel. most v Černučah 150.000 K, za popravo drž. ceste med Jugorjem in Metliko 40 000 K, za cesto od Podrošta do Petrovega brda (goriške meje) 46.500 K, za tlakovanje Dunajske ceste v Ljubljani (4. obrok) 20.000 K, za popravo drž. ceste čez Lubelj (pri Pristavi) 10.500 kron, za regulacijo Save 85.000 K, za regulacijo Kamniške Bistrice 30.000 K, za novo uradno poslopje v Novem mestu 17.122 K, za verski zaklad 4667 K, za cesto od Krnice do Podkluke (4. obrok) 20.000 K, za turist. hišo ob Boh. jezeru 60.000 K, za II. drž. gimnazijo v Ljubljani 1400 K, za agrarne operacije 50.000 K, za sod. poslopje v Ljubljani (9. obrok) 126.000 K, za notranjo opravo 15.000 K, za novo uradno poslopje v Litiji 67.869 K (2. obrok), za Begunje 16.000 K, za vrhniško železnico 53.600 kron. II. Štajerska: za most čez Dravo pri Mariboru 30.000 (1. obrok), za železnico Celje-Velenje 221.920 K, za novo okrožno sodišče v Mariboru 94.000 K in za notranjo opravo 25.000 K, za cesto od Ljubna do Solčave 10.000 K, za most čez Savo in Krko v Brežicah 20.000 K, za regulacijo Mure 87.500 K, za poškodbe vsled povodnji ob Dravi od Maribora do Središča 61.500 K, za drž. gimnazijo v Celju 5000 K, za poslopje nemško-slovenske gimnazije pri Celju 5000 K, za uradno poslopje v Slov. Bistrici 25.000 K, za poslopje učiteljišča v Mariboru (1. obrok) 4500 K. III. Koroško: Za uradno poslopje obmejnega policij. komisarja v Pontablju 900 K (1. obrok), za regulacijo potoka pri Rablju 8000 K, za obzidavo hudournikov v Zilski dolini 18.900 K. IV. Primorsko: Za uradno poslopje v Pulju (1. obrok) 4000 K, za notranjo opravo namestniške palače v Trstu 75.000 K, za most čez Pevnico pri Gorici 5000 K,

---

Konklave l 1903.

III.

(Dalje)

Nemški in poljski škofje ter kardinali so bili nejevoljni, da je Vatikan, hoteč doseči diplomatično zvezo z Rusijo, prepustil katoliško cerkev v ruski Poljski svoji usodi in poljsko duhovščino pritisnil nekako ob zid.

Razmerje med Vatikanom in med Anglesko je bilo korektno. Leon XIII. je bil katoliške Irce dal v roke Angleški. Ne da bi bil vprašal irske škofe, je odredil, da neha duhovščina agitirati za politična stremljenjaIrcev. Angleška vlada mu je bila za to hvaležna in ni delala Vatikanu nobenih sitnosti.

Med katoliško Špansko in med Vatikanom je bila tedaj velika napetost, in sicer zaradi vprašanja o državnih prispevkih za one cerkvene namene, ki niso določeni v konkordatu in zaradi priznanja cerkvenih korporacij, ki po konkordatu nimajo pravice, da obstoje na Španskem. Španski škofje niso bili edini v tem oziru in to je bil vzrok, da trije španski kardinali niso hoteli glasovati za Rampollo, dasi je španska vlada vsem španskim kardinalom namignila, naj glasujejo za Rampollo.

Razmerje s Portugalsko je bilo skrajno slabo in bi vlada gotovo rada vplivala v tem zmislu, da ne bo za papeža voljen mož, ki bo nadaljeval Leonov zistem, ako bi bila imela potrebne moči. Lizbonski patrijarh je v konklavu tudi vedno tako veslal, da portugalska vlada ž njim ni bila zadovoljna.

Francoska vlada je želela, da bi bil izvoljen Rampolla. Dasi se je francoska vlada z vso strogostjo lotila boja proti tistim cerkvenim uredbam, ki se niso ujemale s konkordatom, je bila vendar zadovoljna s tem, da jo je Vatikan v mednarodni politiki podpiral, čeprav iz sebičnih namenov.

Končno je bila Avstrija z Vatikansko politiko jako nezadovoljna, ker se je Vatikan vtikal v notranje politične zadeve avstrijske.

Pontifikat Leona XIII. se je bil začel z najlepšimi uspehi, ob njegovem koncu pa so cerkveni krogi, kakor tudi katoliške države obžalovale, da je Leonova politika odtujila cerkev njenemu poklicu. Ravno najuglednejši kardinali so želeli, naj se cerkev nikar ne vtika v notranje politične zadeve posameznih držav. Siti so bili regima, ki je sicer dosegel uspehe in povzdignil ugled papeštva, ki pa je odtujil duhovščino religioznim principom katolicizma in jih zapletel v take politične boje, da je prišla katoliška vera v nevarnost.

Nazaj k altarju — to se lahko reče, je bilo geslo, ki je vodilo velik del kardinalov, ko se je začel konklave.

Še predno so se sešli kardinali v konklave, se je po vsem svetu vedelo, da so kardinali razdeljeni pravzaprav na dve skupini: na take, ki so samo volilci in na take, ki so kandidatje za papeško krono. O kardinalih, ki se upoštevajo kot kandidatje, se pravi vobče, da so »papabili«.

Že več let pred smrtjo Leona XIII. se je govorilo o možeh, ki utegnejo za njim dobiti papeško krono. V prvi vrsti se je kot Leonov naslednik imenoval kardinal Monaco La Valletta. Ko je ta umrl, sta veljala kot »prestolonaslednika« kardinala Sanfelice in Parocchi, po njiju smrti pa ni bilo nikogar, ki bi bil obče smatran kot prvim kandidatom. Toliko kardinalov, ki so bili »papabili«, kot pri zadnjem konklavu, menda še nikdar ni bilo, a v prvi vrsti so stali kardinali Rampolla, Agliardi, Capecelatro, Gotti, Sarto Oreglia, Svampa, Vanutelli in Di Pietro.

Kardinali, ki se večinoma le jako površno poznajo, so stopili v konklave že več ali manj z gotovimi nameni, kako bodo postopali pri volitvi. Imeli so namreč dovolj prilike, da se pobližje seznanijo med seboj To priliko so imeli pri posvetovanjih za konklave. Od smrti Leona XIII. so se kardinali shajali vsak dan na taka posvetovanja. Prvi dan so prisegli, da se bodo v konklavu strogo ravnali po konstituciji, ki velja za konklave. Papež Leon XIII. je bil preuredil vse tozadevne določbe svojih prednikov in jih spopolnil zlasti v tem oziru da se kardinali ne smejo ozirati na nobeno željo različnih držav. Dokler je eksistirala papeževa posvetna država, se papeži niso mogli ubraniti intervenc je te ali one države v prid temu ali onemu kardinalu. Po izgubi posvetne države je sama po sebi izginila tudi pravica Španske, Francije in Avstrije, da kakega neljubega kandidata izključi od volitve. Leon XIII. je v svojo konstitucijo v tem oziru iz velike previdnosti sprejel še posebne določbe, pa vendar ni mogel preprečiti, da je stari »veto« v novi obliki prevrgel vse namene kardinalov. Sestanki kardinalov so dali priliko za pretresovanje položaja cerkve in za spoznanje tendence in namenov okoli posamičnih kardinalov kandidatov zbranih strank. Lahko se reče, da se je pri teh devetih, pripravam za konklave posvečenih sestankih v prvi vrsti agitiralo za posamične kandidate. Ta agitacija se je nadaljevala tudi v konklavu, kjer so kardinali delali drug drugemu dolge visite in se kajpak menili samo o volitvi novega poglavarja rimske cerkve.

V enem oziru pa so bili vsi kardinali od začetka v popolnem soglasju, v tem oziru namreč, da naj bo novi papež — Italijan.

Pri zadnjem omenjenih kardinalskih sestankov se je primeril pikanten slučaj. Nadškof v Bordeauxu, kardinal Lecot, se je usedel poleg dobrorejenega prijaznega kardinala in ga je ogovoril. Razvil se je naslednji dialog:

— Votre Éminence est sans doute archevêque en Italie? Dans quel diocèse?

— Non parlo Francese.

— In quanam dioecesi es archiepiscopus?

— Sum patriarcha Venetiae.

— Non loqueris gallice? Ergo non es papabilis, siquidem Papa debet gallice loqui.

— Verum est Eminentissime domine Non sum papabilis. Deo gratias.

In pet dni potem je bil ta prijazni mož — papež. (Dalje prih.)

za cesto od Lokavca do Ajdovščine 4000 K, za cesto med Krkom in Mal. Lošinjem 16.800 kron, za most čez neki potok pri Kopru 3000 kron, za popravo ceste od Medane naprej (gradiščanski okraj) 4000 K, za preložitev državne ceste v Idrijski dolini od Sv. Lucije do Bače 4000 K (1. obrok), za cesto Vrhovlje—Krašno—Drnovek 3000 (2. obrok), za cesto od Kozvanjščeka do Kužina 9000 K, za most čez Lijak 14.000 K (2. obrok), za cesto od Kneže do Bače 16.200 K (3. obrok), za preložitev ceste Klana—Vrh—Paka (okraj Volosko) 2000 K (4. obrok), za drugo cesto od Barbane do Albone 20.000 K, za popravo puljske drž. ceste skozi Trst 42.000 K (6. obrok), za nove ceste v goriškem, gradiščanskem in tolminskem okraju sploh 30.000 K, za cesto skozi Braniško dolinico 7730 K, za preložitev koroške državne ceste pri Trnovem 14.000 K, za drž. cesto od Ušnika mimo Sv. Lucije do Gor. Idrije na Kranjskem 20.000 K (13. obrok), za regulacije Soče 20.000 K, za namestniško palačo v Trstu 257.000 K (8. obrok) za uradno poslopje v Bovcu 10.000 K, za adaptacije in učne namene 9850 kron.

— **Naši klerikalci in pastirski list avstrijskih škofov.** Včerajšnji »Slovenec« je jel priobčevati pastirski list, ki so ga izdali avstrijski škofi. V tem listu je čitati med drugim: »Bojte se Boga in spoštujte kralja!« Ta opomin izraža božji izvir vladarske oblasti, osvetljuje in pojasnuje vzvišeni naslov: »cesar po božji milosti«. Tega apostolskega nauka se morajo katoliški kristjani tem bolj in tem zvesteje oklepati, čim bolj si moči temé prizadevajo, da bi zasenčile lesk vladarske krone, ki odsvita v jasnosti božjih besed. Da, to svojo vero v bogopravno avktoriteto, duhovno in svetno, hočemo z besedo in dejanjem udejstvovati vedno in povsod. Zato naj ne loči človek, kar je združil Bog. O političnih strankah pravijo škofi: „Odkod vendar slosrečni razpor in zlonosni prepir? Dobrodušni meščan in pošteni kmetovalec ga vendar ne marata! Vsiljujejo jima ga, brez usmiljenja ju tirajo vanj! Pač res, kakor da bi nevidne sile posegale vmes s pogubljivo močjo! Blagodejni vpliv cerkve, blagostanje v državi, korist dinastije, srečno življenje podanikov, da velikost, moč in ugled države zavisi od tega, v kakšni sporazumnosti žive med seboj razne narodnosti, ali bolje, v kakšnem razmerju so druga do druge razne stranke, ki jih zastopajo v javnosti. Dobrohotne in popustljive naj bi bile druga do druge; zato bi nikdar ne smelo priti do strastnih javnih nastopov.« — Tako uče škofi! Kako se pa ravnajo naši klerikalci po teh naukih, katere so izdali škofje, ki jih klerikalci priznavajo tudi za svoje politične voditelje? Vladarska oblast je božjega izvira, pravijo škofje, in zahtevajo od svojih »ovčic«, naj se pokoré »bogopravni avktoriteti« in naj ne nastopajo proti vladi, ki je božjega izvira, zakaj »človek naj ne loči, kar je združil Bog«. Cesar vlada po svojih organih in organ njegove vlade na Kranjskem je deželni predsednik, ki reprezentuje torej pri nas »bogopravno avktoriteto«. Po naukih škofov bi bili torej naši klerikalci dolžni spoštovati deželnega predsednika in se ga zvesto oklepati. Tega v zadnjem času nismo opazili. Ali je morda baron Hein izgubil »bogopravno avktoriteto«? Dalje uče škofje, da bi morale biti stranke dobrohotne in popustljive druga do druge in nikdar bi ne smele strastno javno nastopati. Tega nauka se naši klerikalci najmanj držé! To nam dokazujejo njih politični shodi in zlasti nastopanje v deželnem zboru Koliko zdražbe, koliko prepirov in sovraštva je provzročila klerikalna stranka pri nas! Ako bi hoteli o tem pisati, bi morali napisati celo knjigo! No, pa sedaj mislimo, da se bodo poboljšali, saj bo vendar njih vrhovni politični voditelj — Anton Bonaventura — že skrbel za to, da se bo njegova stranka ravnala po pastirskem listu, katerega je sam pomagal sestavljati! Kakšen prizor za bogove, ko bodo klerikalci ležali pred Heinom v prahu!

— **Iz krogov graških akademikov.** V sredo, dne 16 t. m., je izročil predsednik akad. tehn. društva »Triglava«, phil. Ivan Steblovnik, rektorju tehniške visoke šole sklep predsednikov vseh slovanskih društev, ki so imeli na tehniki svoje table za nabitke, katere so se pa na rektorjevo povelje odstranile. Opozarjal je, da je rektorjeva odredba proti najprimitivnejšim pravicam slovanskih dijakov, ki so enakopravni z nemškimi »kolegi« (katero »enakopravnost« je tudi blagovolil rektor v svojem odgovoru naglašati), nadalje, da sta rektor in akad. senat univerze dovolila vsem slovanskim društvom njihove table z nacijonalnimi barvami in dvojezičnim napisom, končno, da je rektor tehniške visoke šola svojo odredbo dal le na pritisek nemških dijakov, proti kateremu enostranskemu in nemožatemu postopanju morajo slovanski akademiki najodločneje protestirati. Predsednik »Triglava« je opozoril rektorja tudi na to, da so bile table last slovanskih društev, da je bilo torej samovoljno postopanje rektorjevo motenje v njih posesti, in da zahtevajo slovanska društva, naj rektor takoj na svoje stroške table zopet popravi, ker bi bila sicer primorana, čuvati svojo last sodnijskim potom. Rektor je odgovoril, da bode predložil zahteve slovanskih društev profesorskemu kolegiju in da jim bode dostavil v najkrajšem času njegov odgovor. Radovedni smo na ta odgovor. Upamo, da profesorski kolegij uvidi opravičene zahteve slovanskih akademikov, da ga vodi tudi pravicoljubje, ne pa samo pretiran šovinizem nemških buršev.

— **Duhovniška zanikrnost.** Za sredo ob 1/4 4 popoldne je bil napovedan pogreb nekega otroka iz Šiške pri Sv. Krištofu. Žalujoča oče in mati — zadnja še vrhu tega bolehna — sta čakala z mrličem na pokopališču od 1/4 4 do 5. ure v občutnem mrazu. Naročenemu duhovniku najbrže ni ugajala burja z metežem ter se je rajši potuhnil v gorki sobi, posebno ker starši umrlega otroka niso premožni. Šele, ko je oče na svoje stroške poslal fijakarja po duhovna, se je isti pripeljal poldrugo uro pozneje, kakor je bil pogreb napovedan. Kaj bi se pač zgodilo z državnim uradnikom, ki bi bil tako zanikrn v izpolnovanju svojih dolžnosti?

— **Imenovanje.** G. Dragotin Přibil je imenovan definitivnim glavnim vadničnim učiteljem v Kopru in šolskim nadzornikom v Lošinju.

— **Volitev župana v Radovljici.** V Radovljici je bil izvoljen za župana g. dr. Ivan Vilfan, za občinske svetnike pa gg. Oton Homan, Fr. Sartori, Ant. Praprotnik in Jos. Pogačnik.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Danes se predstavlja prvič na slovenskem odru francoska veseloigra »Japonska vaza«. — V nedeljo, dne 20. t. m. ste dve predstavi in sicer popoldne ob 3. uri kot ljudska predstava ob znižanih cenah prvič v sezoni velika burka s petjem »Šviljaš« z gospo Danilovo v naslovni vlogi; zvečer pa tretjič v sezoni »Lohengrin«. — Ker se ima že prihodnji teden uprizoriti nova opereta »Dijak prosjak« je morebiti nedeljska predstava »Lohengrina« poslednja predstava te velike opere v tej sezoni. — Kot druga noviteta za prihodnji teden se pripravlja »Mladost«.

— **Umrl** je danes v bolnici Iv. Resman, ki je zadnjo nedeljo na tako tragičen način ponesrečil na lovu. Vkljub vsemu in vsakemu prizadevanju požrtvovalnih gg. zdravnikov ni bilo mogoče rešiti mladega življenja. Naj tedaj ubogi ponesrečenec počiva v najlepšem in najslajšem miru! Prizadetima rodbinama naše najiskrenejše sožalje.

— **Zabavni večer „Glasbene Matice“.** Opozarjamo na jutrišnji »Matičen« zabavni večer v areni »Narodnega doma«. Izmed šestih, na sporedu se nahajajočih pesmi, se bodo pele štiri prvič javno v Ljubljani. Nekaj novega za Ljubljano je mešan oktet. Komični prizor »Lek soper plešo«, bode nudil vsem sonjenim udeležencem obilo zabave. Dijaki plačajo 20 novč. vstopnine. Restavrater g. A. Bogovič zagotavlja, da bode za gostilniško postrežbo najbolje preskrbljeno. Točila se bodo priznano dobra Cotičeva, Lenčetova in Zajčeva vina. — Začetek ob pol 8 uri zvečer.

— **Jour-fixi „Narodne čitalnice“ v Ljubljani** ob sredah postajajo od tedna do tedna vedno bolj obiskovani in bolj animirani. Pri predzadnjem in zadnjem jour-fixu prireditva sta iz posebne prijaznosti gospica Vida Prelesnikova in gospod Josip Procházka, profesor glasbe, več štirirodnih komadov na glasovirju, za katere sta žela burni aplavz. Nadejamo se, da tudi nadalje ne bodeta štedila s svojim umetniško dovršenim igranjem, kakor tudi, da najdeta pri drugih članih posnemovalcev. Po teh točkah se je razvilo živahno plesno vrvenje mladine, starejši člani zabavali so se z različnimi igrami, tako da so že pozno v noči še vedno prehitro minuli prijetni večeri. Pri prihodnjem jour fixu se priredi poleg drugih točk tudi še skupna tombola. »Narodna čitalnica« priredi tudi dne 5. decembra svojim članom »Miklavžev večer« s koncertom in plesom, kateri bode po sedanjem zanimanju za društvene večere gotovo zelo dobro obiskan.

— **Odbor „Narodne čitalnice“ v Ljubljani** naznanja svojim članom, da priredi tekom letošnjega predpusta štiri plesne venčke v čitalniški dvorani in eden veliki ples v veliki dvorani »Narodnega doma«. Posebna vabila k tem prireditvam sledé svoječasno.

— **Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani** naznanja, da bode tudi letos na dan 2. decembra razdelila 4. jubilarna darila po 20 K. Pravico do daril imajo onemogli člani, oziroma njih vdove. Prošnje sprejema do 25. novembra društveni načelnik gosp. Fr. Kraigher, Kongresni trg štev. 5.

— **Elizabetna otroška bolnica.** Povodom imendne umrle cesarice Elizabete in pokroviteljice Elizabetne otroške bolnice in knjeginje Elizabete Marije Windischgrätzove bo jutri, 19. t. m., ob 1/2 11 uri dopoldne v križevniški cerkvi maša, ki se k njej vabijo zavetnice in podporniki te bolnice.

— **Sestanek bojevnikov iz okupacije Bosne in Hercegovine** se skličuje na neko posvetovanje za nedeljo 20. t. m. v gostilni pri g. Beliču (pri številki 6) na Dunajski cesti in sicer ob 3. uri popoldne. Pričakuje se obilne udeležbe.

— **„Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih“.** — Založarna »Goriška tiskarna« nam je poslala na ogled nekatere krtačne odtise, kako bodo zastopana poleg Ljubljane tudi druga kranjska mesta in — ako bo občinstvo znalo knjigo ceniti — vsi večji kraji na Kranjskem. — Iz rečenih odtisov smo se prepričali, da si kaj bolj natančnega ne moremo misliti. Kjerkoli koga zanima v tem ali onem mestu, kar hoče poizvedeti, vse najde zavrženo v lepem redu. Ta »Kažipot« postane gotovo, kakor je že goriški, živa potreba v vsaki pisarni, obrti trgovini. Zato opozarjamo nanj že naprej, posebno pa trgovce in obrtnike, ki bi utegnili dati vanj svoj oglas. Pripominjamo še, da bo »Kažipot« brezplačna priloga »Soči« in »Gorenjcu« ter pride pa pred prazniki.

— **Rokoborba** med Tomaševićem in Koubo se tudi včeraj ni odločila, zaradi tega se ista jutri, v soboto ponovi. Akoravno se je zmaga gospodu Koubi skoro posrečila, in mu jo je prisodil tudi velik del občinstva, sta vendar oba borilca priznala potrebo še ene borbe. — Iz druge strani pa se nam piše: Izjavljamo, da ni istina, da je večina obiskovalcev pritrdila zmagi g. Koube — Pač pa je bil vsakdo lahko prepričan, da gosp. Tomašević dosedaj od imenovanega gospoda ni bil premagan, kar bi pač prisotna dva sodnika takoj na mestu lahko konštatirala in občinstvu naznanila.

Več starejših telovadcev.

— **Šola v Čateži** se razširi v dvorazredno.

— **Vinska semnja v Metliki in v Krškem.** V Metliki je pač bilo navzočih mnogo vinogradnikov, manj pa kupcev, česar je največ železniška zveza kriva. Nepričakovano veliko kupcev in vinogradnikov je pa posetilo semenj v Krškem. Ljudstva se je kar trlo. Tudi kupčija je bila primeroma jako dobra, kajti, upoštevaje, da se je že poprej prav veliko vina v tukajšnjem okraju prodalo, se je včeraj oddalo okroglo 2000 hl. Imena kupcev objavimo čimprej. Veseli nas, da se je prodalo največ vina v Ljubljano.

— **Postojnski salonski orkester in mešani pevski zbor** priredita v nedeljo, 20. novembra 1904. v gorenjih prostorih hotela pri „Kroni“ v Postojni koncert z vrlo zanimivim vzporedom. Po koncertu prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K — za družino 2 kroni. Čisti dohodek je namenjen v nabavo „Miklavževih daril“ za revne in pridne šolarje.

— **Požar** je 15. t. m. uničil v Tomišlju hiši Ivana Šviglja in Mat. Japlja, kočo Ivana Cimpermana in hišo s kovačnico Martina Kraševca. Švigelj je oškodovan za 3000 K, Krašovec za 600 K, Cimperman pa za 400 K.

— **Mariborsko porotno sodišče** je sodilo tudi včeraj uspešno. V Rihterovih je namreč 17. oktobra t. l. 26-letni hlapec Ferd. Müller v prepiru zaradi par čevljev zabodel 23krat z nožem svojega gospodarja Fr. Heriča ter ga usmrtil. Obsojen je bil v 7letno ječo.

— **K včerajšnjem ognju** v stanovanju deželnosodnega svetnika g. Jožefa Potrata se nam še poroča: Včeraj popoldne nekaj pred eno uro je šla Potratova 5letna hčerka Metka v sobo, kjer ima kuharica, kakor tudi družina perilo. Za njo je šla takoj v sobo tudi kuharica Frančiška Koželjeva, ki je zapazila, da je obleka v neki vdolbini v zidu že vsa v ognju. Takoj je poklicala gospo Potratovo, da bi ogenj pogasili, toda bilo je že prepozno. Ko je planila gospa vsa razburjena k ognju, se je opekla na glavi in sta se morali s kuharico iz sobe odstraniti, da niste postali žrtev požara. Takoj so sklicali spodaj stanujoče Zalaznikove peke na pomoč, da so nosili iz prve sobe, kjer še ni gorelo, pohištvo na dvorišče. V tem trenotku pa je bilo na licu mesta že gasilno in reševalno društvo, ki je ogenj v teku komaj ene ure zadušilo. Dima je bilo po sobah in v podstrešju toliko, da se skoraj ni nič videlo in da se takoj ni dalo iti v podstrešje, ker se je mislilo, da je ogenj že razširjen. Ko bi bili prišli ognjegasci le četrt ure pozneje, bi bila gotovo že streha v plamenu. Zgorelo je mnogo pohištva, obleke, perila itd. Kuharici je zgorelo vse, ostalo ji je le to, kar ima na sebi. Tudi hranilnična knjižica ji je zgorela in nekaj denarja. Kakor se je pozneje razvidelo, ni izključeno, da bi ogenj ne bil nastal iz tega, ker peljejo iz dotične vdolbine do dimnika široke razpoke, in je skozi te mogoče prišla kaka iskra, ki je bila povod ognju. Konštatovalo se je namreč, da so tramovi tleli znotraj in da je ogenj prišel od tam v sobo k obleki, ki je bila v vdolbini. Gospod Potrato ni bil, bržna gospodinja, gospa Flora Rudeschova, pa je bila zavarovana. Strop, zid, bangarji in pod so v eni sobi zelo poškodovani. Škoda na stanovanju in pohištvu se ceni do 3000 K. — K včerajšnji naši notici se nam piše: Dotična hiša ni last gospe Mühleisnove, ampak gospe Flore Rudeschove. V velikanski nevarnosti ste bili takoj poleg požara ležeči stanovanji učitelja Jegliča in peka Zalaznika. Oba ta dva sta prva uspešno pomagala osebno in po svojih ljudeh, da se ogenj ni razširil še hitreje.

— **Ogenj v dimniku.** Danes popoldne so se vnele saje v dimniku na Dunajski cesti štev. 31. Oddelek prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva je bil takoj na licu mesta in ogenj zadušil.

— **Nezgodi.** Delavcu Antonu Pečniku je zmečkalo na južni železnici desni kazalec. — Zapenjač Štefan Žvokelj se je pri zapenjanju vlakov poškodoval na levem členku.

— **Zatekel** se je velik pes kostanjeve barve z znamko 729. Lastnik ga dobi v gostilni »pri slepem Janezu« pri Št. Vidu.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 23 Slovencev, nazaj je pa prišlo 33 Hrvatov. — Iz Westfalskega je prišlo 100 Hrvatov. — Iz Hrušice se je odpeljalo 90 Hrvatov in Macedoncev. — V Heb je šlo 15, na Westfalsko pa 25 Slovencev. — Predvčerajšnjim se je odpeljalo iz Heba v Zagreb 58 Hrvatov.

— **Izgubljene in najdene reči.** Bivša ministrica g. Ema Novak je izgubila rujavo denarnico z dvema kronama in zlatim ščipalnikom, vrednim 5 K. — Pasar Ivan Eržen je našel boo, katero je izgubila g. Ivana Reghlager.

— **Brzoparnik severnonemškega Lloyda, „Kaiser Wilhelm der Grosse“** je odplul iz Bremna dne 8. t. m. in je srečno dospel že 15. t. m. opoldne v New York. Zastopnik tega društva je gospod Edvard Tavčar v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 35.

---

* **Najnovejše novice.** Vojaški nemiri v Italiji. Na glavnem trgu v Komu je več sto uniformiranih rezervistov hrupno demonstriralo zaradi podaljšane aktivne službe. Razgnati so jih morali orožniki.

— **Kriza v srbskem ministrstvu?** Nekateri listi so raznesli vest, da odstopijo srbski ministri za vojno, pravosodstvo in stavbe. Te vesti so izmišljene.

— **Pobegli dunajski sodni tajnik dr. Helfer** je z ženo vred že osem dni v Ameriki.

— **Zgorela je v Novem sadu** velika, še skoraj nova rimsko-katoliška cerkev.

— **Cerkev se je zrušila** v Pollini pri Palermu. Podsulo je 15 oseb.

— **Telefonska zveza med Dunajem in Belgradom** se napravi v kratkem, ker je srbska vlada že sklenila z Ogrsko pogodbo, da se zveže Novi sad z Belgradom.

— **Črevlje za štiri tisoč frankov** je imela nedavno neka dama pri neki slavnosti.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 18 novembra. Današnja seja je bila mirna. V debati o izvajanjih ministrskega predsednika je govoril posl. grof Sternberg. Izjavil se je proti češki obstrukciji in se zavzemal za solidarnost vseh čeških strank. V nadaljnem svojem govoru je ljuto napadal nadvojvodo Rainerja, katerega je dolžil, da je spravil vdovo nekega ritmojstra v ječo, in sicer po prigovarjanju svojega maršala Forzinija, ki je vsemu kriv. Govornik je Forzinija ljuto napadel in pozval domobranskega ministra Welsersheimba, da naj njega postavi pred preiskovalno komisijo, kjer bo vsa svoja očitanja dokazal. To je tudi ministrova dolžnost, ker govornik je napadal Forzinija kakor psa.

Ob koncu svojega govora je Sternberg pozivljal ministrskega predsednika, da naj skrbi, da se patriotizem utrdi zgoraj, ne samo v nižjih krogih.

Predsednik grof Vetter je Sternberga poklical k redu. Za Sternbergom je govoril novoizvoljeni predsednik „Poljskega kluba“ grof Dziedudzicki, ki je v svojem govoru naglašal, da gojijo Poljaki gorke simpatije za težnje ostalih Slovanov in da so jim simpatična tudi stremljenja Italijanov. Govorniku je desnica živahno ploskala. Posl. Mazorana je naglašal, da so pri izgredih v Inomostu streljali tudi Nemci; v gostilni, kjer so se shajali, se je našlo več projektilov — Seja še traja. Prihodnja seja bo jutri.

Inomost 18. novembra. Izpustili so 58 zaprtih Italijanov. Policija in žandarmerija sta jih spremili na kolodvor. Italijani so odpotovali deloma na Dunaj, deloma v Trst.

Budimpešta 18. novembra. Današnja seja poslanske zbornice je bila silno burna. Poslanca Halo in Rakovszky sta ljuto napadala ministrskega predsednika Tiszo. Rakovszky je dolžil Tiszo, da je z intrigami izpodrinil svojega predn ika z mesta. Seja še traja.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 18. novembra. Iz Mukdena se brzojavlja, da so Japonci v Inkovu in v Picevu izkrcali po 30 000 mož. Pričakuje se, da bodo skušali obiti rusko desno krilo in mu zastopiti pot v Tieling. Vest, da je umrl general Kuroki, se vzdržuje.

Petrograd 18. novembra. Japonci so 12. t. m. z vso ljutostjo napadli Port Artur, a so bili odbiti z ogromnimi izgubami.

London 18. novembra. Admiral Skridlov se je vrnil iz Mukdena, kamor je odpotoval, da se posvetuje s Kuropatkinom o nadaljnih vojnih akcijah, zopet v Vladivostok.

London 18. novembra. Kuropatkin je dobil znova mnogo novih vojev na pomoč. Kanonada je popolnoma prenehala. Japonci se koncentrujejo in zdi se, kakor da bi nameravali pričeti s splošnim prodiranjem.

ZNAMKA Z OPICO **Monkey Brand** KAMEN ZA ČIŠČENJE

Varstvena znamka.

Za snaženje in likanje vseh kovin.
Za ribanje v hiši in delavnici.

Upotreblja naj se po navodilu za uporabu.

Splošno zastopništvo za Avstrijo: HENRIK STOESSLER, DUNAJ, I. Freyung 5.

Skoro vse odvajalne kapljice, krogljice in grenčice delujejo drastično in s tem škodujejo organizmu. Nasprotno pa ***želodčna tinktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti*** krepi organizem tudi po neprestani porabi. Zunanja naročila po 5 povzetju. 1264—21

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 13. novembra. Ivan Sever, delavec, 40 let. Fractura complicita. — Marija Ogrisek, pomikova hči, 15 mes., jetika.

Dne 14. novembra. Pavel Udovič, delavec, 19 let. Haemoto phyothora dextra.

Dne 15. novembra: Ivan Šuklje, posestnik, 61 let. Carcinoma.

Dne 16. novembra: Jakob Polc, črevljar, 45 let, Paralysis gangraena. — Gregor Justin, delavec, 70 let, Apoplexia cerebri.

V hiralnici:

Dne 13. novembra. Josip Linhart, sedlar, 78 let, ostarelost.

Dne 16. novembra: Uršula Škerl, delavka, 70 let, ostarelost,

V otroški bolnici:

Dne 11. novembra. Jožefa Jager, sobnega slikarja hči, 18 dni, živiljenske slabosti.

Dne 12 novembra. Blaž Drešar, stražnikov sin, 2¾ leta, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 17. novembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100·—	100·20
4% srebrna renta	99·95	100·15
4% avstr. kronska renta	100·10	100·30
4% „ zlata „	120·—	120·20
4% ogrska kronska „	98·10	98·30
4% „ zlata „	118·80	119·—
4% posojilo dežele Kranjske	99·50	101·—
4½% posojilo mesta Spljet	100·25	101·25
4½% „ „ Zadar	100·—	100·—
4½% bos.-herc. žel. pos. 1902	100·75	101·75
4% češka dež. banka k. o.	99·75	100·15
4% „ „ „ ž. o.	99·85	100·35
4½% zst. pisma gal. d. hip. b.	101·40	102·40
4½% pešt. kom. k. o. z. 10% pr.	107·45	108·45
4½% zast. pisma Innerst. hr.	100·50	101·50
4½% „ „ ogrske cen. dež. hr.	100·50	101·20
4½% z. pis. ogr. hip. ban.	100·—	100·90
4½% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100·—	101·—
4½% obl. češke ind. banke	100·75	101·75
4% prior Trst-Poreč lok. žel.	98·50	
4% prior. dol. žel.	99·—	
3% „ juž. žel. kup. 1/1 1/7	307·20	309·20
4½% avst. pos. za žel. p. o.	100·60	101·60
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/1	185·50	187·50
„ „ „ 1864	272·—	277·—
„ tizske	162·—	164·—
„ zem. kred. I. emisije	305·—	315·—
„ „ „ II. „	299·—	308·50
„ ogr. hip. banke	272·—	277·—
„ srbske à frs. 100·—	94·—	99·—
„ turške	132·75	133·75
Basilika srečke	20·80	21·80
Kreditne „	479·—	490·—
Inomoške „	78·—	83·60
Krakovske „	86·—	91·—
Ljubljanske „	68·—	72·—
Avst. rud. križa „	53·85	55·85
Ogr. „ „ „	28·80	29·80
Rudolfove „	66·—	70·—
Salcburške „	77·—	81·—
Dunajske kom. „	520·—	530·—
Delnice.		
Južne železnice	87·50	88·50
Državne železnice	649·	650·—
Avstr.-ogrske bančne delnice	1633·—	1643·—
Avstr. kreditne banke	672·—	673·—
Ogrske „ „	797·50	798·50
Živnostenske „	249·—	250·—
Premogokop v Mostu (Brüx)	658·—	662·—
Alpinske motan	482·50	483·50
Praške žel. indr. dr.	2296·—	2306·—
Rima-Murányi	513·50	514·50
Trbovljske prem. družbe	307·50	308·—
Avstr. orožne tovr. družbe	552·—	556·—
Češke sladkorne družbe	177·—	180·50
Valute.		
C. kr. cekin	11·34	11·38
20 franki	19·08	19·10
20 marke	23·51	23·59
Sovereigns	23·93	24·—
Marke	117·55	117·75
Laški bankovci	95·25	95·50
Rublji	254·25	255·—
Dolarji	4·84	5·—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 18. novembra 1904.

Termin.

Pšenica za	april	50 kg		10·25
Rž	april	50 kg		7·95
Koruza	maj	50 kg		7·60
Oves	april	50 kg		7·17

Efektiv.

2⁶/₁₀ vin. ceneje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2. Srednji zračni tlak 736·0 *mm*

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v *mm*	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	742·2	— 3·6	brezvetr.	jasno
18.	7. zj.	741·6	— 7·2	brezvetr	megla
„	2. pop.	741·3	2·9	orezvetr.	jasno

Srednja včerajšnja temperatura: —2·1°, normale: 3·2°. — Padavina 0·0 *mm*.

C. kr. davčni pristav

1901 imenovan, sedaj v lepem mestu na južnem Štajerskem nameščen, namerava zaradi osebnih razmer prositi za premeščenje na Kranjsko. Gospodje tovariši, katerim bi menitev všeč bila naj blagovolijo poslati svoje dopise z navedenimi pogoji upravništvu »Slov. Naroda«. 3335—4

! ? !

Stoj, prijatelj!

Kam gremo za spremeno? Pojdimo enkrat

na Poljane k „Erjavcu"

Tam se dobi vedno sveže **Kosler**jevo **pivo, dobra pristna vina, gorka in mrzla jedila.**

Postrežba točna. — **V zabavo za goste glasovir.**

Se priporočam z vsem spoštovanjem

3375—1 **J. G. Erjavec.**

V hiši „Narodne tiskarne"

v Knaflovih ulicah št. 5

se odda za 1. februvarij 1905

lepo

stanovanje

v III. nadstropju, obsoječe iz 3 sob, kuhinje, shrambe, poselske sobe, kleti in podstrešja.

Več v upravništvu „Slov. Naroda".

Stanovanje

s 3 sobami, balkonom, kuhinjo in pritiklinami, v jako lepi legi, z vporabo vrta, se za nizko najemnino odda takoj ali s 1. februarjem 1905. 3340 2

Vpraša naj se pri g. **Karolini Lapajne, Tržaška cesta št. 13.**

Zanimive znamenitosti!

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična razstava I. vrste.

Optiška potovanja po vsem svetu v polni resničnosti.

V soboto, dne 19. novembra 1904 zadnji dan razstave:

Prvo potovanje po

Maroku.

V nedeljo, 20. do 26. novembra:

Zanimiv poset

Nice ob karnevalu in Monaka.

Serija 40 vin. Otroci 20 vin.
6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

3295 ravnateljstvo.

Zahtevajte samo pravi

Indra Tea

najfinejši in najboljši čaj na svetu.

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. 2293—29
Najboljše sredstvo proti prehladi.
Osobito priporočljiv za pokvarjen želodec.
Pospešuje prebavo ter brani želodec bolezni.

Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s špecerijskim in delikatesnim blagom.

Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno.

Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Po visoki kralj. deželni vladi proglašena za zdravilno rudninsko vodo

Apatovačka kiselica

naravna alkalisko-muriatisko-litijska slatina, bogata ogljikove kisline

izvrstna kristalno čista namizna voda.

Glasovite zdravniške avtoritete pripisujejo tej slatini najboljši uspeh pri **vseh boleznih prebavnih organov in požiralnika, trganju in revmi, pri želodčnem, pljučnem, vratnem in vseh drugih katarjih, pri zlati žili, pri obistnih in boleznih v mehurju, pri kamenu, pri sladkorni bolezni, zrnatih in oteklih jetrih, gorečici in mnogih drugih boleznih. Preizkušeno izvrstno in nenadkriljivo sredstvo** pri spolnih in mnogih drugih ženskih boleznih. Analizirala sta jo prof. dr. E. Ludwig, c. kr dvorni svetnik in kr. prof. dr. S. Bošnjaković.

Odlikovana na mnogih strokovnih razstavah s 15 zlatimi svetinjami.

„Upraviteljstvo vrelca Apatovačke kiselice"

Zagreb, Ilica št. 17. 487—80

Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah, restavracijah in gostilnah.

Zastopnik za Kranjsko: **C. MENARDI v Ljubljani.**

Učenec

se sprejme takoj v trgovino s klobuki in modnim blagom v Ljubljani.

Kje, pove upravništvo „Slovenskega Naroda". 3363—2

Ravnokar je izšla knjiga:

Slovenski fantje

v Bosni in Hercegovini 1878 ob 25letnici bosenske zasedbe.

Spisal **Jernej pl. Andrejka.**

Cena K 1·40, po pošti 20 v. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergova knjigarna v Ljubljani. 3352—2

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.

(Ponatis iz „Slov. Naroda".)

Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vin.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

Posteljno perje in puh

2977 6

(na drobno in na debelo)

čisto in oprano, torej brez duha,

se dobi od **35 kr.** naprej za ½ kg pri

C. J. HAMANN

na Mestnem trgu štev. 8

Telečje želodce

kupuje po najvišjih cenah proti takojšnjemu plačilu 3292—3

LEOP. SAMEL

trgovina s kožami

Teplitz-Schönau.

Lepo

solnčnato stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz 3 sob, predsobe, kuhinje, shrambe, poselske sobe, kleti, drvarnice in podstrešja, išče družina za 1. maj 1905. Vzame se tudi **enonadstropna hiša** z malim vrtom, najraje v S. Jakoba okraju, v najem ali pa se pod ugodnimi pogoji kupi. 3325—2

Ponudbe pod „1. majnik 1905" upravništvu „Slov. Naroda".

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!"

(ponatis iz „Slov. Naroda")

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu", vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Izt's po K 1·60, po pošti K 1·80.

Grenčica

„Florian"

in likér 5—264

„Florian"

najboljša kapljica za želodec.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc Curih, Ženeva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, direktni voz I. in II razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. raz.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Linca, Budejevic, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA"

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 29,217.694·46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623·17 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovansko-narodno upravo. 3—133

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši **v Gospodskih ulicah štev. 12.**

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, kodar posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne".